

כַּנְיָנִי בַּיִת לֹזִי

שע"י בית הכנסת "בית לוי" רח' יוסף חכמי 48, מדורגי בית וגן ירושלים

ואתחנן - נחמו
גליון מס' 547

ציאת שבת: י"ם 20:00, ת"א 20:02

כניסת שבת: י"ם 18:47, ת"א 19:02

נלמד מהפרשה

פרשת ואתחנן נקראת תמיד בשבת אחרי תשעה באב, המציינת את חורבן בית המקדש הראשון והשני, וטרגדיות רבות אחרות בהיסטוריה היהודית. לכן, הפטרה זו ושש ההפטרות הבאות (עד ראש השנה) מבשרות דברי נחמה ולא מתייחסות לפרשה עצמה. ההפטרות מבשרות ענייני נחמה, ומטילים טל של עידוד ושמחה, בציפייה לגאולה העתידה, בביאת המשיח במהרה בימינו.

קריאה זו נחשבת חשובה במיוחד, ולכן השבת נקראת "שבת נחמו" בהסתמך על המילה הראשונה של ההפטרה: "נחמו נחמו עמי".

"נחמו נחמו עמי", במילים אלו הוא פותח בחזיונות אחרית הימים שמסתיימים בתיאור מלבב על עבודת הקורבנות שתתחדש בבית המקדש. בלשונו הקדושה והציורית מתאר ישעיה הנביא את קיבוץ הגלויות:

נבואות הנחמה לכאורה צריכות ביאור. הרי רק השבוע צמנו, קוננו והתאבלנו על הגלות הארוכה והמתמשכת. שיננו לעצמנו והדגשנו שאנחנו עדיין נמצאים בגלות, וכי אין לנו גאולה שלמה עד שיבנה בית המקדש.

כיצד ייתכן שימים ספורים אחרי האבל הלאומי, כבר מושמעת ברמה קריאת "נחמו נחמו עמי"? האם נמצאים אנו בתקופה של נחמה. במה וכיצד נתנחם? והרי בית המקדש עדיין לא נבנה, אנו בתקופת הסתר פנים וצרות רבות מתחדשות. כיצד נתנחם?!

רבותינו מבארים כי הנחמה טמונה בעומק הגלות. לדבריהם, בשלושת השבועות של "בין המצרים" מוקדשים להתבוננות במצב הגלות בו אנו נמצאים. לאחריהם נדרשים אנו להתבוננות מעמיקה יותר - לדעת שגם בתוככי מצב של גלות, מופנית אלינו קריאתו של ישעיהו "נחמו נחמו עמי".

זוהי הסיבה שנבואות הנחמה נקראות במשך 7 שבתות, יותר מאשר נבואות הפורענות שנקראות 3 שבתות. כי אמנם הבנת הנחמה עמוקה בהרבה, מפני שהיא טמונה ונסתרת מעבר לנראה על פני השטח, ויש להשקיע בהבנה זו הרבה אמונה והתבוננות.

זהו הדבר: גם בעומק הגלות ואפילו בסמיכות מידית לתשעה באב, כריות אוזנינו לקלוט את קריאתו הנצחית של ישעיהו: "נחמו נחמו עמי".

אפשר לשנות הכל

"ואתחנן אל ה' בעת ההיא לאמור"

הקב"ה גזר על משה "כי לא תעבור את הירדן הזה" אך משה רבנו חשקה נפשו להיכנס לארץ ישראל, ועל כן התפלל לפני בוראו תקט"ו תפילות כמנין ואתחנן. עד שהקב"ה אמר לו, "אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה", כמובן שלכל מדרשי חז"ל יש עומק ומסר גדול, והלימוד שלנו ממעשה זה של משה רבנו מבהיר לנו עד היכן מגיע כוחה של התפילה, דבר שלכאורה לא נתפס שהרי אם משה רבנו היה מתפלל עוד תפילה אחת בלבד הגזירה הקשה שנגזרה עליו היתה מתבטלת לגמרי, זאת אומרת שהכל תלוי רק בדבר אחד בתפילה והמסר הוא ברור, כל יהודי ע"י התפילה האישית שלו שבאה מקירות לבו יכול לחולל ניסים! או לבטל כל גזירה שלא תהיה, התפילה היא כוח אדיר שיש לכל אחד ואחד מאיתנו, ואם רק היינו יודעים מה יש בכוח הפה והלב לחולל, כל החיים שלנו היו נראים אחרת לגמרי, הרבה יותר קלים וגם הרבה יותר שמחים, הרבה בעיות היו נפתרות להם, אם רק היינו שופכים תחינתו אל יושב המרומים.

בספר טובך יביעו הובא סיפור של האשה המתגוררת כיום בשכונת בית ישראל בירושלים המשמשת כדוגמא מופתית. לעשיית חסד עד שמחנכות בית יעקב מביאות את חניכותיהן שתטולנה דוגמא כיצד אשה אחת מסוגלת לפעול ולהפעיל כך כך הרבה מעשי חסד, וסיפורה של אשה זו כרוך בנס רפואי מדהים שאירע לה לפני שנים רבות. האשה לקתה במחלה ממארת, ובהיותה בבית החולים מוטלת על ערש דווי, כאשר הרופאים אומרים לה שזמנה קצר ביותר, פרצה האשה בבכי מר והתפללה להקב"ה במילים אלו: "רבנו של עולם, למי זה יועיל אם אשכב בקבר? הרי לך לא תהיה מזה תועלת כי אז אפסיק לעשות מצוות ובוודאי שאני לא ארויח מכך. אני מבטיחה לך, אבי שבשמים שאם תוציא אותי מכאן בריאה ושלימה, אקדיש את כל כולי לקדש את שמך המיוחד ברבים ולגמול חסד עם הבריות, החולה בכתה ובכתה ללא הפוגה, ולתדהמת הרופאים תוך זמן קצר יצאה מבית החולים בריאה ושלימה. מיד לאחר מכן קיימה את נידרה ופתחה בפעילות עניפה של חסד חובקת זרועות עולם. זו כוחה של תפילה, שבכוחה לחולל ניסים ולשנות את הטבע וידוע שהתפילה דומה ל"חץ וקשת". כשם שהחץ כמה שמותחים את הקשת יותר לאחור - באותה מידה החץ מרחיק לעוף יותר למרחקים. כך גם התפילה, כמה שהאדם מתרכז יותר בכוונת הלב, ומשפיל עצמו יותר לאחור - באותה מידה תפילתו מרחיקה לעוף יותר למרחקים, ועולה למעלה ובוקעת שחקים.

בברכת שבת שלום,
רב בית הכנסת

סיפור השבוע

תוכניות

אמנם במצב רגיל לא היה הנרי אפילו מעלה בדעתו לגשת ולבקש להצטרף לצוות האדריכלים, הרי מי הוא בכלל על יד כל שאר האדריכלים ידועי השם שיגשו לקבל את העבודה, הרי ללא ספק יזרקו אותו בבושת פנים עם המשפט הקבוע: "תחזור כשיהיה לך קצת ניסיון מעשי", אבל מאחר ושכר הדירה לא שולם כבר חודשיים ובעל הבית התחיל לרמוז בעדינות שאולי כדאי שימצא מקום אחר, חשב הנרי לעצמו "מה כבר זה יכול להזיק? בושות כבר התרגלתי לקבל, אולי בכל זאת ימצאו בשבילי שם איזו עבודה בדרג נמוך ביותר, לפחות תהיה לי משכורת כלשהי לסגור את החודש.

להפתעתו הוא הצליח להיפגש עם המיליונר הרבה יותר בקלות משחשב, ועוד יותר הוא הופתע כשהלה היה חביב מאוד אליו ואמר: "אני דווקא מחפש ראש צעיר ויצירתי לפרויקט שלי, תקשיב מה נעשה, אתה תקבל כעת סכום כסף מסוים, תשתמש בו לבניית מודל יפה של איך אתה חושב שכדאי לבנות את הבניין, ניפגש שוב בעוד שלושה חודשים ונראה משם איך נמשיך הלאה.

הנרי לא הצליח למלמל מילות תודה מרוב הפתעה והתרגשות, במשך כל היום הוא הסתובב מבולבל ולא קולט את גודל הנס שאירע לו. אך בערב הוא תפס את עצמו והבין את גודל האחריות שנטל על עצמו, מיד הוא החל להשקיע את זמנו בתכנון מבנה חדשני ומדהים פרויקט שכולם ידברו עליו במשך שנים. שבוע שלם ישב הנרי ועבד, אך אז החל להרגיש פתאום חלש ומטושטש, לצאת מהמיטה היה סיפור בפני עצמו, שלא לדבר על לשבת אל השולחן ולעבוד. "מונו פסק הרופא, חלית במונו", אין הרבה מה לעשות המחלה יכולה לעבור מהר יותר או פחות, בינתיים תשתדל לנוח הרבה ולא לעבוד."

לא לעבוד אפילו לא היווה אופציה עבורו כך שכש הצליח לגרור את עצמו מהמיטה אל השולחן היה הנרי ממשיך לעבוד, אך אין שאלה שההתקדמות שלו הייתה איטית ובכלל לא מספקת אם רצונו להגיש את העבודה בזמן. למרבה מזלו של הנרי עברה המחלה בגופו די מהר, ולאחר כחודשיים יכול היה לחזור לעבודתו במרץ מחודש כשהוא מנסה להדביק את הפער שהצטבר.

כך שכשהגיע מועד הגשת הפרויקט הסופי הייתה העבודה כמעט מוכנה לגמרי, אצטרך כמובן להסביר מדוע לא סיימתי הכל בזמן, אבל גם ממה שכבר הספקתי לבנות, אפשר להבין את הרעיון הכללי של היצירה שלי", כך אמר לעצמו בלילה האחרון כשניסה להשאיר את עיניו התשושות פקוחות.

בכדי להעיר את עצמו בכוס קפה חם הוא הדליק את הגז תחת הקומקום החבוט שלו בלא לשים לב כל כך למעשיו, וחזר לעבודתו עד שהמים ירתחו, עיניו כבדו וראשו שקע אט אט. אש! אש! צעקות אלו פילחו את חלמו הנעים בו כולם משבחים אותו על יצירתו המושלמת. בבעתה התעורר הנרי להבחין כי דירתו הקטנה אפופה בלהבות, עשן סמיך מילא את הבית ובקושי רב הצליח הנרי לזחול אל הדלת הקדמית ולצאת אל המול הסקרניים בפיג'מות שבאו בלהבות האדירות שבקעו מהמקום.

עולמו של הנרי קרס לנגד עיניו, בטעות קטנה של רגע נגזו לו החלום, כל העבודה הרבה שהשקיע ירדה לטמיון! איך יוכל הוא לגשת מחר ולהסביר למיליונר, שמכל הכסף, האמון, האמון, והזמן שניתן לו, לא נשאר דבר. "איך לי שום דבר להציג

את תחילת מסכת חייו של הנרי אנו פוגשים כבר בהיותו בן שבוע ימים. מודעה קטנה בעמוד האחורי של העיתון בישרה לציבור הקוראים על מקרה טראגי, בו זוג צעיר נהרג בתאונת דרכים קטלנית בהשאירם אחריהם עולל בן שבוע בלבד. הכתבה בעיתון המשיכה בנתינת הדו"ח הסטטיסטי של ההרוגים בדרכים מתחילת השנה, ובבקשה הקבועה לנהוג בזהירות, והסתיימה.

עבור הנרי לעומת זאת, הסיפור בקושי התחיל. הוריו היגרו לארצות הברית לפני שנים ספורות בלבד, משפחה לא הייתה להם, חברים וקרובים גם לא היו עדיין ועכשיו גם לא יהיו, כך קרה שהתינוק הקטן נשאר בידי השוטרים בלא נפש חיה שתדרוש לקבלו.

לאחר שחקרו ווידאו שבאמת אין לתינוק מקום לפנות אליו, שלחו אותו מוסדות הרווחה לבית יתומים אפרורי שם בילה הנרי את שנות ילדותו בחברת ילדים גלמודים כמותו, שאיתרע מזלם ולא זכו לגדול במשפחה נורמאלית. המנהלים והמורים התייחסו אליו בתחילה כמו אל שאר הילדים.

אך לאחר שהחלו לקבל בקביעות סכום כסף נכבד מתורם אלמוני, שסרב להזדהות אך הסביר במכתבו שהוא נותן את התרומה בזכות הנרי הקטן, ניתן לו יחס מכובד כלשהו, הרי יש לו בטח איזה קרוב מיליונר ששם עליו עין. כשניסו במוסד לברר אודות קרובים כלשהם הקשורים אליו, מעולם לא הצליחו למצוא, וודאי לא איזה קרוב מיליונר, כך שדבר זה נשאר בגדר תעלומה.

שנים עברו והילד הנרי הפך לאיש, את בית היתומים הוא עזב כבר מזמן ולא נשארו אלא זיכרונות, כשרצה בזמנו להתקדם ללימודים גבוהים, הופתע לשמוע מאחת האוניברסיטאות הגדולות באזור שמצפה לו מלגה ששולמה מראש, וכך היה ראשו פנוי מטרדות פיננסיות והוא ניגש ללמוד את הדבר שתמיד חלם לעשות - להיות אדריכל. בנינים גבוהים תמיד הפליאו אותו, איך אפשר להקים מפלצות כאלו ועוד במהירות כזו. הדיוק המדהים שבתכנון מבנה שכזה והעוצמה שבהקמת בנין כה בולט תמיד משכו אותו, כך שרק טבעי הדבר שהוא נרשם ללימוד אדריכלות ובנין.

שנות הלימוד היו קשות וארוכות, הנרי השקיע את כל מאמציו בלימודים, עבר על הפרויקטים שניתנו להם כשעוריי בית במשך ימים ולילות, ובאמת כשהגיעה סוף סוף השנה האחרונה הרגיש הנרי שהוא את שלו עשה, מוריו שיבחו את עבודותיו ונהנו ממנו מאוד, וכשקיבל בידו לבסוף את תעודת ההסמכה כאדריכל, ידע הנרי שהיא מגיעה לו בצדק.

אך כשיצא לשוק העבודה החופשי, גילה הנרי שהוא די מיותר, עשרות בוגרים חיפשו עבודות בנרות ובדרך כלל מצאו עבודות קטנות ביותר ולא מעניינות כלל. בכל מקום ביקשו ניסיון קודם, וכידוע ניסיון אי אפשר לרכוש אם דורשים ממך עבורו ניסיון קודם.. כך שהתקופה הראשונה של אחרי הלימודים לא האירה פנים כלל לידידיו, שנאלץ כעת להצטמצם יותר מתמיד בהוצאותיו ולא בכדי שיוכל לשלם שכר דירה עבור חדרון המגורים הקטן בו הוא גר.

ואז יום אחד הסיפור השתנה. שמועה פשטה בקהיליית האדריכלים והמהנדסים, אחד המיליונרים הגדולים ביותר מתכנן לבנות בניין משרדים ענק במרכז העיר והוא מחפש צוות מוכשר שיבצע עבורו את העבודה.

בפניו "חשב בעצב ובחשש גובר, "לא רק שהפסדתי את ההזדמנות הגדולה של חיי, אלא כעת וודאי הדבר שלעולם לא אקבל הזדמנות נוספת. אף אחד כבר לא יבטח בי!"

עד היום אין להנרי מושג מאין מצא את העוז להתייצב בפני המיליונר ולהגיד לו בפנים נפולות שהוא מצטער. "אני יודע שאני לא בסדר, נתת בי את אמונך ואכזבתני אותך. אני אשתדל לשלם חזרה את המקדמה שנתת לי" אמר כשהוא עושה את דרכו אל הדלת.

"רגע! נשמע קולו של המיליונר, אני בטוח בכל זאת שרעיון כלשהו היה לך לבנין שלי, אולי תספר לי עליו?"

"אבל אין לי את המודל שעבדתי עליו, או אפילו תרשים אין אצלי" ענה הנרי.

"לא נורא ענה המיליונר, אני אתן לך צ'אנס להסביר לי בעל פה, מי יודע אולי התכנית שלך תמצא חן בעיני".

בעיניים דומעות מהתרגשות ובקול נשבר, החל הנרי לתאר את תכניותיו כשקולו מתייצב מרגע לרגע, הוא תיאר בהתלהבות איך הוא רואה בדמיונו את הבניין היפהפה שרצה לבנות.

כשסיים הנרי לשתוח את תכניותיו המיליונר חיך מאזן לאוזק. "התכנית שלך נשמעת לי נהדרת ואני רוצה שאתה תפקח עליה",

אמר להנרי ההמום.

"למה אתה כל כך טוב אלי?" נפלטה השאלה מפיו של הנרי.

והמיליונר ענה, "באותו בוקר שהוריק נהרגו בתאונת הדרכים, בדיוק עברתי במקום וראיתי את הדם והבלגן שהיו שם, ובתוך כל זה צווח לו תינוק קטן וביקש עזרה, באותו רגע קיבלתי על עצמי לעזור לו ככל יכולתי, אני הוא זה ששלחתי כסף לבית היתומים, ואני שמח גם להיות זה שיעזור לך לבצע את תוכניותיך".

ריבונו של עולם, ניסיתי להכין תכניות נפלאות לקראת יום הדין והסברים מפורטים על כיצד אני רוצה להמשיך ולהתקדם בעזרת הכוחות שתיתן לי, למרות שלפעמים לא כל כך הצלחתי לשבת ולעבוד על התכניות הללו, ולמרות שיצר הרע הצליח איכשהו לשרוף ולאבד ממני את כל הקבלות הטובות שקיבלתי על עצמי.

אני מתחנן, אנא תן לי הזדמנות ביום הדין, להתפלל ולהסביר איך אני רוצה להמשיך הלאה, מה אני רוצה לבנות בהמשך, לאיזה כיוון אני רוצה להתקדם, אנא קבל תפילתי ותן לי את החיים והכח לעשות זאת.

והאבא שבשמים, העשיר הגדול שרוצה בטובת ילדיו הקטנים, ומחיה ומפרנס אותם בכל עת ובכל שעה, שומע את התוכניות ומאריך ברוב טובו וחסדו את ההשפעות הטובות עלינו ילדיו יתברך, כדי שנוכל באמת להגשים ולממש את התוכניות הללו, ולבנות את הבנין הרוחני שלנו...

אז בואו ונצא להגשים את התוכניות...

פרפראות לתורה

רבים מבין התנאים עמלו למחייתם ונהנו מיגיע כפיהם. ביניהם הלל הזקן, ושמאי שהיה עוסק במלאכת הבניין, וגם אבא חלקיה נכדו של חוני המעגל, שהיה עובד אדמה בשכירות אצל בעל השדה.

בספר "חובות הלבבות" (שער הפרישות, פרק ה') מביא את שמותיהם ומבאר שמי שצריך לעסוק בענייני העולם הזה למחייתו, אינו צריך לראות בכך סתירה לשאיפתו להתעלות במעלות הפרישות. והוא מביא טעם מדוע ניתן לאחוז גם בענייני העולם וגם בפרישות: "מפני שאתה מכוון בו לעבודת האלוקים".

ולכאורה, כמעט כל יהודי שטעם רוחניות ועמל לפרנסתו, יודע לומר שהוא עושה זאת בשביל "עבודת האלוקים". יש להבין אפוא, מדוע רוב ככל האנשים הללו מכוונים לעבודת האלוקים, ועדיין לא רואים בהם דרגות של פרישות.

טרם נענה על כך, נציין מעשה מוכר וידוע שממחיש את דברי בעל "חובות הלבבות": למחייתו עסק רבינו חיים בן עטר, "אור החיים" הקדוש, בעסק הצורפות. טעמו בכלי זהב ועיצובם היה מן המשובחים שבמרקו כולה, ושמע יצירותיו הגיע עד לאוזני מלך מרוקו.

המלך עמד לפני חתונת אחד מצאצאיו, שלח אל ה"אור החיים" לאמור: חפץ אני שתיקח על עצמך את ייצור התכשיטים לבית המלוכה עד המועד הנקוב. שכר הרבה מאוד, שכן יודע אני להעריך את עבודתך האיכותית.

אולם להפתעתו הרבה סירב ה"אור החיים" בעדינות. גָּדַר גָּדַר בעצמו: מדי שבוע, כאשר נכנס לו סכום שיכול הוא לחיות ממנו, הריהו נוטש את כלי אומנותו, סוגר את חנותו ופונה לעבודת השם בכל רגע פנוי. אין הוא זקוק כרגע לכסף, משכך אינו מוכן הוא לשעבד את עצמו למלך מרוקו, תחת השתעבדות למלך מלכי המלכים ותורתו הקדושה. חמת המלך בערה. כזאת עוד לא שמע.

הוא ציווה להשליך את רבינו חיים בן עטר לגוב האריות שבחצרו, זאת לאחר שימנעו מהם אוכל משך יומיים, וביום השלישי ישלשלוהו אל הבור. וה"אור החיים" הקדוש שומע בשלווה. סבר פניו לא הועם, והוא עוסק בתורתו ובתפילתו כמקדם.

ביום השלישי זרקוהו עבדי המלך פנימה, אך תחת לשמוע שאגות מפי הכפירים המשוועים לטרף, צללו אוזני העבדים בדממה. הם הציצו פנימה וראו את האריות סובבים את הצדיק במעגל כשיות תמימות, נועצים בו מבטי הערצה כשהוא הוגה בתורת השם כאילו יושב הוא בבית מדרשו. כמובן שהמלך הבין שפגע באדם קדוש וציווה מיד להוציאו, ביקש את סליחתו ונשבע בהן צדקו שלא ישוב עוד לאיוולת, ובלבד שלא יענישנו איש האלוקים.

ד' פרשיות ישנן בתפילין. בפרשתנו מופיעות שתיים מהן, אולם בפרשת "קדש לי כל בכור" (בחומש שמות) נוסף נימוק על הציווי להניח תפילין מדי יום: "למען תהיה תורת השם בפיך". כמו כן, אנו אומרים ב"לשם ייחוד" שקודם הנחת התפילין, שהקב"ה ציוונו להניח תפילין על הזרוע והראש, כדי לשעבד תאוות ומחשבות לבנו לעבודתו.

אין שום ספק בכך שכל הנחת תפילין פועלת את פעולתה. אולם מדוע לא תמיד רואים אנו שינוי לטובה?

שורה קטנה בדברי ה"משנה ברורה" (סימן כ"ה סקט"ו), בשם גאון ישראל הב"ח, שופכת אור גדול על העומק הטמון כאן: "יורה כי עיקר המצווה וקיומה, תלויה בכוונה שיכוון בשעת קיום המצווה". דהיינו, כאשר יהודי מניח תפילין, עליו לכוון שהוא מניחן לשם כך שייחלש כוח היצר שבו, ויכול לעבוד את השם בזיכרון רב יותר. העיסוק בצרכי העולם הזה הוא מתבקש ונצרך, שכן מלאכים יש לו להשם יתברך לאין מספר. הוא רוצה דווקא שנעבוד אותו מתוך קשיי העולם הזה.

כאשר מתכוונים למבחן לא צריכים מטבע לסימון התשובות, ובוודאי שלא לבדיקתן בצורה מפוקפקת שכזו. כאשר יהודי יוצא לעמל יומו מתוך כוונה ברורה שעבודתו היא "לעבודת האלוקים", והוא מכוון בה ממש כפי שהוא "מכוון" בקידוש או בתפילה, הרי שההשפעה החיובית תורגש בו ליתר שיעור.

זמני התפילות

לשבוע פרשת "ואתחנן" המתחיל ביום שישי ט"ו באב התשע"ט

תפילות ימי החול

שחרית מנין א'	נץ החמה" (בהיכל ביהכנ"ס)
שחרית מנין ב' (קרבות 6:10)	6:20 (בקומת הכולל)
שחרית מנין ג' (קרבות 6:50)	7:00 (בהיכל ביהכנ"ס)
שחרית מנין ד' (קרבות 8:00)	8:10 (בהיכל ביהכנ"ס)
מנחה מנין א'	13:15 (בקומת הכולל)
מנחה מנין ב'	19:00 (בהיכל ביהכנ"ס)
ערבית מנין א'	19:40 (בהיכל ביהכנ"ס)
ערבית מנין ב'	20:45 (בקומת הכולל)

שיעורים בימי החול (א'-ו')

כולל אשמורת הבוקר	ימים א'-ה' (4:00-7:00 בבוקר)
שיעור בדף היומי	ימים א'-ו' (8:15-9:15 בבוקר)
הלכה וענייני דיומא	ימים א'-ד' (בין מנחה לערבית)
שיעור לנשים בהשקפה	יום ב' (20:30)
פרשת שבוע	יום ה' (בין מנחה לערבית)
שיעור בהלכות ברכות	יום ג' (20:00-21:00)
כולל ערב בע"ב ואברכים	ימים א'-ה' (19:00-20:45)
כולל ערב אברכים	ימים א'-ה' (21:00-23:00)
משמר ליל שישי	יום ה' (עד 12:00 הנץ)
כולל שישי	יום ו' (9:00-11:30)

תפילות שבת קודש

מנחה מנין א'	13:15 (בהיכל ביהכנ"ס)
שיר השירים	בכניסת השבת
מנין ב'	פג המנחה
מנחה ערב שבת מנין ג'	19:00
קבלת שבת ואחריה דרשת פרשת השבוע מפי רב ביהכ"נ ומיד לאחר מכן תפילת ערבית.	
שחרית מנין א'	שעה לפני הנץ
שחרית מנין מרכזי	7:40 (קרבות)
מנחה מנין א'	13:15
מנחה מנין ב'	18:00
ערבית מוצש"ק מנין א'	10 ד' לפני צאת השבת
ערבית מוצש"ק מנין ב'	בצאת השבת 20:00

שיעורים בשבת קודש

שיעור בדף היומי	7:15
פעילות לילדים	9:00
תהילים לילדים	12:30
שיעור בגמרא מסכת סוטה	12:30
אבות ובנים	16:00
פרשת שבוע לנשים	16:45
שיעור לגברים בהלכה ובאגדה	17:00
שיעור ב"עין יעקב"	19:50
שיעור בנביא מלכים	21:15

אולם האירועים של בית הכנסת ובית מדרש "בית לוי"

מזמינים אתכם לביקור והתרשמות באולם החדש והמשופץ מתאים לברית מילה • סיומי מסכת • אזכרות • שבת חתן • כנסים והרצאות (ללא תזמורת וכלי נגינה באירוע לילה) ההכנסות קודש להחזקת כולל • לבניית מקוה • לנוקמים לפרטים ותיאום מועד התרשמות: 02-6540906 • 054-4222931 • 054-3551383

ביהכ"נ "בית לוי" רח' יוסף חכמי מול מס' 51 ליד מלון רימונים-שלום שכונת מדרג'י בית וגן ירושלים

בסימן טוב ובמזל טוב

ברכת מזל טוב ואיחולים לבביים לדידנו הנכבד והנעלה ר' אייל אושדי הי"ו ורעיתו אילנית תחי' לרגל הולדת הנכדה תחי' יהי רצון שיזכו לראות נחת מכל יוצאי חלציהם בששון ושמחה מתוך נחת ושלווה לשמחת המשפחה ולתפארת עם ישראל

העלון מוקדש

להצלחת דבורה אורית בת שרה הי"ו לזיווג הגון ולהצלחת רם בן איילה הי"ו להצלחה ברוחניות ובגשמיות לירון בת איילה הי"ו לזיווג הגון נתנאל בן איילה הי"ו לזרע קודש של קיימא אוריין בת איילה תחי' לע"נ מרן מלכא ר' עובדיה יוסף בן גורג'יה זצוק"ל לע"נ שאול חי לוי בן מרים ז"ל לע"נ יצחק שם טוב בן שרה ז"ל לע"נ משה עברני בן מרים ז"ל לע"נ המיד עברני בן בתיה ז"ל לע"נ יהודה חי כספי בן מזל ז"ל לע"נ ר' יצחק מזרחי בן שולמית חיה ז"ל לע"נ לאון יהודה גריון בן סולטנה ז"ל לע"נ שושנה עטיה בת פרחיה ע"ה

בית הכנסת ובית מדרש "בית לוי"

קהילת "בית-לוי", אברכי הכולל ותושבי השכונה משתתפים בצערם של משפחות מימון-צבאן הי"ו על פטירת אבי המשפחה ענוותן ושפל ברך, הולך תמים ופועל צדק ודובר אמת בלבבו, משכים ומעריב לבתי כנסיות, שנפטר בשם טוב מן העולם ר' אהרן בן עזיזה צבאן ז"ל ת.נ.צ.ב.ה. יהי רצון שלא תוסיפו לדאבה עוד